

[Kirkeministeren]

retholdelse af, at der på folkekirkens helligdage ikke må foretages noget, hvorved gudstjenesten forstyrres, og at man i § 2 fastsætter, at der ikke må afholdes offentlige forlystelser på de store helligdage.

Der må da være mulighed for at finde en løsning i denne diskussion. Socialdemokratiets ordfører sagde ved førstebehandlingen, at gudstjenesten vil man selvfølgelig sikre. I retsudvalgets betænkning er dette svundet ind til en henstilling til politiet om at tage tilbørligt hensyn. Jeg er forundret over, at socialdemokratiet mener, at et sådant spørgsmål kan man sagtens løse administrativt. Der er ikke noget folkeønske om afskaffelse af helligdagsloven. Derfor er der behov for varsomhed, og derfor håber jeg, at den fornyede udvalgsbehandling vil give mulighed for at udvise denne varsomhed.

Wilhelm (VS):

Jeg synes ikke, at det er proportionsforhold, der præger behandlingen af denne sag, hverken her eller i offentligheden.

Det, det drejer sig om, er, at nu er der åbenbart almindelig enighed – det var der ikke ved førstebehandlingen – om, at søndagsforbudstiden kan man sagtens undvære. Jeg forstår ikke, hvorfor et dusin biskopper her i landet skal afgøre den sag. Hvorfor skal det ikke være hr. Brøndsted? Hvorfor skal det ikke være de valgte politikere? Hr. Brøndsted og flere andre ordførere fra den side af salen var meget imod en ophævelse af søndagsforbudstiden ved første behandling. Det var en miljølov, fik han det nærmest gjort til. Men nu, når biskopperne siger, at som tingene ligger, kan de godt undvære søndagsforbudstiden, kommer justitsministeren og kirkeministeren pludselig og siger, at man skal lytte ganske særligt til disse 12–15 personer. Det ser jeg ikke nogen som helst rimelig begrundelse for, så meget mere som disse 12–15 personer ikke havde nogen rimelig stilling til problemet, da de blev spurgt om det for kun 2 år siden. Det er grunden til, at det overhovedet kommer op nu.

Det, der ville være tilbage, hvis man ophævede søndagsforbudstiden, er de 4 helligdage, justitsministeren nævner, intet andet. Og hvad er det, vi har fået at vide om dem? Det er, at der alligevel ikke er nogen generel beskyttelse af disse 4 helligdage. Vi har fået

at vide af de eneste, der har interesseret sig for sagen – de er kommet i deputation til retsudvalget – nemlig Danmarks Teltholderforening, at landets politimestre administrerer bestemmelserne på disse 4 helligdage fuldstændig forskelligt og efter deres personlige, kristelige eller ikke-kristelige holdning. I de fleste politikredse er man meget liberal og giver tilladelse til forlystelsestivolier også på disse 4 helligdage, men der er et par kredse, hvor man er meget genstridige, og det føler de teltholdere, der lige præcis fungerer i de kredse, med rette som en vilkårlighed og som en slags diskrimination. Det er, hvad der er tilbage, hverken mere eller mindre, og det mener man skal føre til, at man ikke ændrer noget alligevel.

Hr. Arne Melchior – jeg vender mig ikke til ham som minister, for han sagde selv, at det var som folketingsmedlem – talte om, at der er dage, hvor hele byen og samfundet skal præges af denne særlige tilstand. Men det er der altså ikke alligevel. Der dispenseres rask væk i langt størsteparten af landets politikredse, så der er kun vilkårlighed tilbage.

I øvrigt har vi, hvis man endelig vil have præget byen og landet, hvad hr. Brøndsted meget gerne ville ved førstebehandlingen, han talte nostalgisk om de bilfrie søndage, sagt, at det går vi da meget gerne med til. Vi har oven i købet i udvalget spurgt, fordi hr. Brøndsted glemte det, da han endelig kom til realitetsdrøftelser, justitsministeren, om han ville overveje at genindføre de bilfrie søndage eller bare gøre det i forbudstiden. Det ville han ikke. Hr. Arne Melchior kan ikke få sin egen regering til at lave den dér særlige stemning på søndage eller på de andre helligdage. Det vil man ikke, når det kommer til noget, der virkelig præger hele befolkningen. Det eneste, der præger det nu, er, om det går ud over et par tivolier i de kredse, hvor politimestrene af en eller anden personlig grund ikke er så liberale som i resten af landets politikredse og vil opretholde et forbud på de 4 helligdage. Andet er der simpelt hen ikke tilbage.

Jeg går derfor ud fra, at forslaget, som der står i flertalsindstillingen, bliver vedtaget i overmorgen.

(Kort bemærkning).